Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 66.884 van 20 juni 1997

A. 69.261/III-22.324

In zake : **1. VERMEIREN** Claude,

2. GOOSSENS Jean-Pierre,

3. DIDENS Monique,

die woonplaats hebben gekozen bij Mr. Martin DENYS, advocaat,
Grotehertstraat 12
1000 Brussel,

tegen :

1. de gemeente Eigenbrakel,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Patrick VASSART, advocaat,
Minimenstraat 41
1000 Brussel,

2. het Waalse Gewest, vertegenwoordigd door zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij Mr. Pierre LAMBERT, advocaat,
De Frélaan 19
1180 Brussel.

Tussenkomende partij :

CHARLIER Fernand,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Pierre LAMBERT, advocaat,
De Frélaan 19
1180 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, IIIe KAMER,

Gezien het op 7 juni 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Claude VERMEIREN, Jean-Pierre GOOSSENS en Monique DIDENS de nietigverklaring vorderen van de verkavelingsvergunning die de gemeente Eigenbrakel op 1 april 1996 aan Fernand CHARLIER heeft afgegeven voor een goed kadastraal bekend afdeling Lillois, sectie B, nr. 151 c, gelegen aan de avenue Grand'Peine en de rue de la Croix de Pierre;

Gelet op arrest nr. 61.102 van 31 juli 1996, waarbij de tussenkomst van Fernand CHARLIER wordt toegestaan, de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling wordt geschorst en de termijnen voor de voortzetting van de procedure worden beperkt;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer KOVALOVSZKY, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 24 december 1996, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 22 april 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 16 mei 1997;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DELANNOY, loco Mr. DENYS, advocaat, die voor de verzoekers verschijnt, van Mr. VASSART, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, en van Mr. WEINSTOCK, loco Mr. LAMBERT, advocaat, die voor de tweede verwerende partij en voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer KOVALOVSZKY, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Fernand CHARLIER op 14 september 1995 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Eigenbrakel een verkavelings-vergunning heeft aangevraagd voor percelen die gelegen zijn aan de avenue Grand'Peine en de rue de la Croix de Pierre te Lillois, kadastraal bekend sectie B, nr. 151 c, en die eigendom van hem zijn; dat hij het goed in twintig percelen wou verkavelen om er woningen op te bouwen; dat het perceel volgens het gewestplan van Nijvel, vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 december 1972, in een woongebied met een landelijk karakter ligt; dat het college van burgemeester en schepenen de aanvraag op 15 september 1995 aan een openbaar onderzoek heeft onderworpen; dat bezwaren zijn ingediend, waaronder een petitie met 250 handtekeningen; dat bij dat openbaar onderzoek onder meer is geklaagd over de aantasting van het landschap rond de Sint-Martinuskerk, een beschermd monument, en van de landelijke omgeving; dat het college op de vergadering van 20 november 1995 een gunstig advies over de aanvraag heeft uitgebracht, luidend als volgt :

" Aangezien er geen reden is om de ingediende bezwaren in aanmerking te nemen, in zoverre de gekozen oplossing beantwoordt aan de principes die thans in woongebieden worden toegepast, namelijk spaarzaam omgaan met de grond en groepsbouw, en aangezien de nabijheid van het dorp de groepsbouw volkomen verdedigbaar maakt";

Overwegende dat de Waals-Brabantse provinciale kamer van de koninklijke commissie voor monumenten, landschappen en opgravingen op 18 januari 1996 een ongunstig advies over de aanvraag heeft verstrekt; dat zij heeft geoordeeld dat het project "het uitzicht" op de Sint-Martinuskerk, die op 2 augustus 1949 als monument is beschermd, "voor altijd verknoeit" "en aan de straatkant geen rekening houdt met de waardevolle eigenschappen van het landschap"; dat de dienst "Monumenten en Landschappen" van het Waalse Gewest dit advies aan de gemachtigde ambtenaar heeft bezorgd en daarbij de volgende toelichting heeft gegeven :

" Ik sluit mij volkomen aan bij het bijgevoegde ongunstig advies van de provinciale kamer van monumenten, landschappen en opgravingen.

Zoals de verkaveling thans gepland is, doet zij immers afbreuk aan het waardevolle landschap rond de als monument beschermde Sint-Martinuskerk van Witterzée";

Overwegende dat de gemachtigde ambtenaar op 22 maart 1996 een gunstig advies heeft gegeven, luidend als volgt :

" Gelet op het feit dat het goed in een woongebied met een landelijk karakter ligt en een diepte van 50 m heeft;

Gelet op het stedenbouwkundige attest nr. 2 dat op 31 januari 1994 aan de aanvrager is afgegeven (kenmerk: 40/CU2/74);

Gelet op het advies dd. 29-01-1996 van de koninklijke commissie voor monumenten, landschappen en opgravingen;

Overwegende dat het project aan dat attest voldoet;

Overwegende dat het project in het gezichtsveld van de (als monument beschermde) Sint-Martinuskerk ligt, maar geen afbreuk doet aan het landschap rond die kerk;

Overwegende dat uit geen enkel objectief gegeven kan worden opgemaakt dat er water in de grond aanwezig is waardoor het terrein niet geschikt zou zijn om op te bouwen;

Gezien de motieven die het schepencollege in zijn besluit van 20-11-1995 heeft uiteengezet;

GUNSTIG ADVIES onder voorbehoud :

. dat de bouwstrook van perceel 1 derwijze wordt versmald dat het gebouw op een grotere afstand komt te liggen van het tracé van de openbare riool die door dat perceel loopt;

. dat de achteruitbouwstrook van de percelen 4/5, 12/13 en 16/17 zoals vermeld op het plan (verbeteringen in het groen) derwijze wordt verbreed dat de bouwlijn wordt onderbroken;

. dat rekening wordt gehouden met de verbeteringen die in de voorschriften zijn aangebracht (verbeteringen in het rood)";

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen de aangevraagde verkavelingsvergunning op 1 april 1996 aan Fernand CHARLIER heeft afgegeven; dat dit de bestreden handeling is waarin inzonderheid het volgende te lezen staat:

" Aangezien het dispositief van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar met toepassing van de voormelde code als volgt luidt : zie bijgaande kopie van voormeld advies van 22 maart 1996, kenmerk 40/PML/100/CR/MB";

Overwegende dat de verzoekers het derde middel van het verzoekschrift ontlenen aan de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en aan de schending van de artikelen 280 tot 284 van het Waalse Wetboek voor ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium (W.W.R.O.S.P.); dat zij aanvoeren dat het college van burgemeester en

schepenen in zijn advies van 20 november 1995 zonder enige motivering beslist om de ingediende bezwaren naast zich neer te leggen, alsook dat de steller van de bestreden handeling nalaat om het ongunstige advies van de koninklijke commissie voor monumenten en landschappen te vermelden en niet aangeeft waarom hij van dat advies afwijkt; dat de verzoekers onderstrepen dat zij, net als 250 anderen, tijdens het openbaar onderzoek te kennen hebben gegeven dat zij zich tegen het project verzetten en dat de aanwonenden en de bevolking talrijke argumenten hebben aangevoerd;

Overwegende dat de verplichting om een bestuurshandeling uitdrukkelijk te motiveren, tot gevolg heeft dat de Raad van State alleen rekening kan houden met de motieven die in die handeling worden vermeld;

Overwegende dat, wat die motieven betreft, de eerste verwerende partij betoogt dat de bestreden handeling uitdrukkelijk verwijst naar het gunstige advies van de gemachtigde ambtenaar en dat het onjuist is te beweren dat hij geen rekening heeft gehouden met het advies van de provinciale kamer van de koninklijke commissie voor monumenten, landschappen en opgravingen die heeft geoordeeld dat het project "aan de straatkant geen rekening houdt met de waardevolle eigenschappen van het landschap", aangezien hij een gunstig advies heeft gegeven onder voorbehoud dat bepaalde achteruitbouw-stroken derwijze worden verbreed dat de bouwlijn wordt onderbroken; dat zij voorts betoogt dat alleen de Sint-Martinuskerk op 2 augustus 1949 als monument is beschermd, en niet de omgeving ervan;

Overwegende dat de tweede verwerende partij bovendien betoogt dat de antwoorden op de bezwaren vervat zijn in het besluit van het schepencollege van 20 november 1995 dat bij de verkavelingsvergunning is

gevoegd, alsook in het advies van de gemachtigde ambtenaar en dat laatstgenoemde niet had te oordelen of het project afbreuk deed aan het uitzicht op het landschap rond de kerk;

Overwegende dat de bestreden vergunning geen specifieke motivering bevat; dat in de bestreden vergunning uitdrukkelijk wordt verwezen naar het bijgevoegde advies van de gemachtigde ambtenaar en derhalve de motivering van dat advies wordt overgenomen; dat de verklaring van de gemachtigde ambtenaar dat "het project in het gezichtsveld van de (als monument beschermde) Sint-Martinuskerk ligt, maar geen afbreuk doet aan het landschap rond die kerk", zonder meer, geen passend antwoord is op de bezwaren omtrent de afbreuk aan het beschermde monument en het omliggende landschap die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend, bezwaren die door de commissie en vervolgens ook door de dienst monumenten en landschappen zijn overgenomen; dat de verwerende partijen pas naderhand de motieven hebben aangevoerd die de bestreden handeling zouden kunnen wettigen; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verkavelingsvergunning die de gemeente Eigenbrakel op 1 april 1996 aan Fernand CHARLIER heeft afgegeven voor een goed kadastraal bekend afdeling Lillois, sectie B, nr. 151c, gelegen aan de avenue Grand'Peine en de rue de la Croix de Pierre, wordt vernietigd.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 15.000 frank, komen ten laste van de verwerende partijen ten belope van elk 6.000 frank en ten laste van de tussenkomende partij ten belope van 3.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op twintig juni 1900 zevenennegentig door :

de HH.	GEUS,	kamervoorzitter,
	HANOTIAU,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOöRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**